

var færdig i 1688. Denne saakaldte gamle Matrikel hvilede paa Klassebonitering af Jorden. Man udvalgte forskellige Typer af Jord og beskattede Jorden derefter, 4 for Øerne og 6 for Jylland, saaledes at Antallet af Tønder Land pr. Tønde Hartkorn var forskelligt efter Jordtypens Bonitet, og man henførte al Agerjord til disse forskellige Grupper. Grundreglerne for Opmaalingen af Jorden var udarbejdet af den bekendte Matematiker Ole Rømer, men selve Opmaalingen foretoges af ukyndige Folk. Man havde ikke uddannede Landinspektører den Gang, der brugtes mest Officerer, som var kommet tilbage fra den skaanske Krig. Derfor var der stor Forskel paa Ansættelserne i de forskellige Egne.

Ved en Forordning af 1. Oktober 1802 blev det fastsat, at Skatteudskrivningen skulde hvile paa Besiddelse, Nytte og Brug af faste Ejendomme. Der begyndtes i 1804 en ny Matrikel, som først blev færdig i 1822 og først traadte i Kraft i 1844. Det er den saakaldte Matrikel af 1844, hvorefter Hartkornskatterne er blevet svaret, indtil de afløstes af Ejendomsskyldskatten. Men ved denne Matrikel toges der ikke, som der stod i Forordningen, Hensyn til Nytte og Brug af Besiddelsen; det eneste, hvorefter Jorderne matrikuleredes, var deres botaniske Evne, Evnen til at frembære Planter. Man inddelte Jorderne i Takster og boniterede dem efter en Normaltakst 24 for den bedste Jord uden Hensyn til Jordernes Form eller deres Beliggenhed paa Ejendommen. Ved samme Forordning, af 1. Oktober 1802, paalagdes der alle Ejendomme, der ikke anvendtes til Jordbrug eller af de Haandværkere, som havde Ret til at bo paa Landet, en Bygningsafgift. Denne beregnedes pr. Kvadratalen etagevis fra Grunden til Loftet, idet dog Brændeskure o. lign. samt Stalde og Lader i Byerne var fritaget for denne Afgift. Ved Ansættelsen af Bygningsafgift toges der heller intet Hensyn til Beliggenheden, idet Afgiften var den samme pr. Kvadratalen, enten Bygningen laa i Centrum eller i en Udkant af Byen, enten den laa ved en stærkt benyttet Færdselsaare eller langt fra en saadan, og enten der var højt eller lavt til Loftet.

Ved Loven om Ejendomsskyld af 15. Maj 1903 forlades disse gamle Skattegrundlag, Hartkorn og Bygningsafgift, og man gaar over til et helt nyt Princip, man beskatter faste Ejendomme efter Ejendomsskyld. Det paastodes, at de gamle Grundlag var blevet uretfærdige, og jeg skal villigt indrømme, at den store Udvikling af Sam-

færdselsmidlerne og Byernes Vækst havde gjort dem uretfærdige. Ved Ejendomsskyldskatten tages der ikke alene Hensyn til Besiddelsen, men ogsaa til Nyttens og Brugen af Besiddelsen. Først her kommer den gamle Bestemmelse i Forordning af 1. Oktober 1802 til Ære og Værdighed, idet man ikke alene tager Hensyn til selve Jorden og Bygningerne, men ogsaa til Beliggenheden. Loven bestemmer nemlig, at Ejendomsskylden skal fastsættes efter Ejendommens Værdi i Handel og Wandel. At faa fastsat denne Værdi er et meget stort Arbejde, og naar man ved, at der alene paa Landet findes 140 Vurderingsformænd og ca. 2 400 Vurderingsmænd og i Byerne ca. 400 Vurderingsmænd, vil man indse, at de, der skal ansætte disse Skatteværdier efter Skøn, ikke vil have Mulighed for at skønne ens. De første Vurderinger til Ejendomsskyld lod derfor ikke saa lidt tilbage at ønske med Hensyn til Ensartethed; men efterhaanden maa de paagældende blive mere øvet i at vurdere, og jeg vil antage, at Vurderingen til Ejendomsskyld i 1920 nærmer sig saa godt som muligt til Ensartethed og Retfærdighed.

Siden denne Lov af 5. Maj 1903 om Ejendomsskyld blev givet, har der flere Gange været fremsat Lovforslag dels om Ændringer i Loven, dels om Tilføjelser til den, og jeg vil tillade mig at genkalde nogle af disse Lovforslag i det høje Tings Erindring. Den 20. Maj 1908 fremsatte daværende Folketingsmand Bjerre privat et Lovforslag om Ændring i Loven om Ejendomsskyld, som nærmest gik ud paa en Værdistigningskat; men dette Lovforslag naaede ikke at komme til første Behandling. En lignende Skæbne fik det samme Lovforslag, da det blev fremsat Aaret efter, den 26. November 1909. Den 8. Marts 1910 fremsattes atter privat af den nuværende Forsvarsminister m. fl. et Lovforslag om Ændringer i Ejendomsskyldloven; Lovforslaget gik ud paa at forhøje Promillen samt ændre forskellige Fradragsregler. Lovforslaget blev behandlet her i Folketinget, men blev ikke gjort færdigt i Landstinget.

I 1913—14 fremsatte den daværende radikale Regering et Forslag til Lov om en almindelig Vurdering til Ejendomsskyld, der tillige omfattede en Jordvurdering; denne skulde træde i Kraft i 1914. Lovforslaget behandledes i Folketinget, og der indførtes de Ændringer i Ejendomsskyldloven, som Folketinget var enig om i 1910 med Hensyn til Forhøjelse af Promillen og ændrede Fradragsregler. Men Lovforslaget ændredes i Landstinget, hvor bl. a. Bestem-